

het merendeel van de individuele inrichtingen worden duidelijk bij de beoordeling van het bedrijf in het kader van de milieuvergunningsprocedure.

2. Bij wijze van oefening is op basis van een beperkt aantal prioriteiten berekend met hoeveel inrichtingen men in een eerste saneringsfase rekening zou moeten houden. Het genoemde cijfer uit het rapport Voertuigwrakken — voorbereiding ontwerpplan 1991-1995 (D/1990/5024/7) duidt enkel op een orde van grootte.
3. De samenwerking met andere overheden is nog niet echt opgestart. Een en ander werd afgewacht tot de veranderende milieuwetgeving (in casus VLAREM I en II) op punt staat, alvorens definitieve afspraken betreffende samenwerking te maken.
4. Er wordt momenteel prioriteit gegeven aan het opstellen van een Uitvoeringsplan autowrakken. De definitieve vaststelling van prioriteiten en programma's zal daarin worden opgenomen. Er werd ondertussen voor het eerst ook aandacht gegeven aan de oprichting van FEVAR, de Federatie van Auto-onderdelen Recyclagebedrijven v.z.w., om via samenwerking een beter draagvlak te hebben voor de uitvoering van saneringsprogramma's in deze sector.

Vraag nr. 218
van 6 augustus 1992
van de heer J. VALKENIERS

Aanpak milieuverontreiniging — Japans experiment als model

Op het gebied van milieuwetgeving grijpt op dit ogenblik in Japan een experiment plaats dat wellicht model kan staan voor een gelijksoortige aanpak in ons land. Men overweegt in dat land de automobielproducenten te verplichten dieselwagens op de markt te brengen waarvan de uitlaatgassen minder dan 0,06 per miljoen stikstofoxyde bevatten.

Overweegt de Minister geen maatregelen om in ons land de milieuverontreiniging op een gelijksoortige wijze tegen te gaan ?

Antwoord

De technische reglementering voor de bestrijding van de luchtverontreiniging door de uitlaatgassen van motorvoertuigen is een bevoegdheid van de nationale Regering, in het bijzonder van mevrouw Onkelinx, Minister van Leefmilieu, Sociale Integratie en Volksgezondheid.

Vraag nr. 219
van 6 augustus 1992
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Milieuheffing op het afvalwater — Wanbetalers

Begin juli hadden honderdduizend gezinnen en bedrijven hun milieuheffing op het afvalwater nog niet of niet volledig betaald. Van deze wanbetalers heeft de

VMM nog ongeveer 600 miljoen frank tegoed, verdeeld over gezinnen en bedrijven. Bij deurwaardersexploot zullen deze eerstdaags aangemaand worden tot betaling van hun milieuheffing.

1. Welke boetes kunnen deze wanbetalers oplopen indien zij, bij deurwaardersexploot aangemaand, weigeren te betalen ?
2. Kan de VMM deze wanbetalers voor de rechtbank dagen ? Bestaat er geen gevaar voor verjaring van de feiten ?

Antwoord

Volgens artikel 35terdecies paragraaf 1 van het decreet van 21 december 1990 ingevoegd bij de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, wordt voor iedere overtreding van de verplichting om aan de heffing te voldoen, een administratieve geldboete opgelegd gelijk aan het dubbel van de ontdoken of niet tijdig betaalde heffing, met dien verstande dat deze boete ten minste 2.000 frank bedraagt.

Artikel 35terdecies en 35quaterdecies bepalen de invorderingsprocedure van de milieuheffing. Samengevat stellen deze artikelen het volgende.

Bij gebrek aan voldoening van de heffing, interesten en administratieve geldboetes vaardigt de daartoe bevoegde ambtenaar een dwangbevel uit dat gevisieerd en uitvoerbaar verklaard wordt. Dit dwangbevel wordt betekend bij gerechtsdeurwaardersexploot of bij aangekend schrijven. Op het dwangbevel zijn de bepalingen van deel II van het Gerechtelijk Wetboek houdende de bewarend bedrag en uitvoering van toepassing.

De heffingsplichtige kan binnen de 30 dagen na betekening van het dwangbevel bij deurwaardersexploot een met redenen omkleed verzet doen en het Vlaamse Gewest dagvaarden bij de Rechtbank van Eerste aanleg. Dit verzet schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.

Vóór de definitieve belichting van bovenvermeld geschil kan de met de invordering belaste ambtenaar een kortgeding inleiden bij de voorzitter van de rechtbank waar het geschil in eerste aanleg aanhangig werd gemaakt, teneinde de heffingsplichtige te doen veroordelen tot betaling van een provisie op het bij dwangbevel gevorderde bedrag. Op grond van het uitvoerbaar verklaarde dwangbevel heeft het Vlaamse Gewest een algemeen voorrecht op alle roerende goederen van de heffingsplichtige en kan een wettelijke hypotheek nemen op al de daarvoor vatbare en in het Vlaamse Gewest gelegen of geregistreerde goederen van de heffingsplichtige.

Wat de verjaring betreft is het zo dat de vordering tot voldoening van de heffing, van de interesten en van de administratieve geldboete, verjaart door verloop van vijf jaar, te rekenen van de dag waarop zij is ontstaan. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden bepaald bij de artikelen 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.